

El Baix Penedès

**Franqueo
concertado**

Preus de subscripció

Vendrell, trimestre 1'50 pessetes.
Fora 1'75
Extranger 2'50
Número corrent, 15 cèntims : Atrassat, 20 cèntims

Administració:

IMPREMTA RAMON
— TELÉFON 770 —

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS

REMITITS: 15 CÈNTIMS LÍNIA

No s'admeten escrits sense firma

NO ES TORNEN ELS ORIGINALS

L'acabament d'un afer important

Com veurà'l llegidor, si és que li interessan els afers vilatans, a la secció oficial d'aquest mateix número s'hi insereix un avís de convocatòria per l'assemblea general d'accionistes de la Caixa de Crèdit i Estalvis d'aquesta vila. L'objecte de la reunió és: «deliberar i resoldre sobre el termini de la duració de la Societat», el que vol dir que aquesta deuria ésser la darrera vegada que's reuniran els accionistes i que la Caixa de Crèdit passa a millor vida i esdevé un fet històric.

Es cosa difícil predir si aital esdeveniment vindrà a beneficiar o a perjudicar el desenvolupament de la vila i comarca; no és tampoc avui aquest el tema que'ns mou a escriure sobre aital fet que esdevé ràpid i inaplaçable. Per parlar-ne caldrà esperar la orientació que prendrà'l Banc Comercial de Barcelona; potser i tot, sense esperar tant, hom podria restar ben tranquil davant les manifestacions oficials fetes per persones que per llur actuació i càrrecs poden estar perfectament assabentades dels preposits que animen a la dita entitat. Però resulta una realitat que la Caixa de Crèdit deixa d'existir i ens trobem els vendrellencs que desapareix per sempre una cosa fundada i vivificada amb el major dels nostres amors; mor aquella institució que fins fa poc tots havíem tingut com el més ferm baluard des de on esperàvem defensar-nos de les escames brutals en la lluita econòmica; acaba el seu començament l'ancora salvadora forjada per nosaltres mateixos per a assegurar-nos de que'ls cops del mar tempestuós de la vida no ens engolís al fons de les aigües, i caldrà tindre l'ànima masella si aquest fet no ens fes pensar serenament amb el pervindre, i no ens entristís la seva desaparició.

Es clar que la cosa ve inevitable i per mes que hom cerqui, miri, pensi, busqui i rebusqui no troba altre remei que aconsolar-se amb el destí i admetre resignat la situació que li han deparat les circumstàncies. I, amb tot i aital resignació, avui no podem menys que doldre'ns de que desapareixi la nostra Caixa de Crèdit, tot i demanant a la potentia entitat bancària que la substituirà vulgui compensar-se de nosaltres i ens allargui la seva mà poderosa per a que no trobem a manca aquell apoi que cercàvem en la col·lectivitat i que'ns ha sigut arrabassat, no per cap universalment dels de casa, sinó arrastrats per aquella altra mà que al enlitzar amb la nostra per a millor protegir-nos, s'ens emportà en sa caiguda.

Si la actuació que aquí portí el Banc Comercial de Barcelona esdevé tal i com s'anuncia, no tenim el més petit dubte en assegurar-li un gros èxit, ja que'l nostre poble sap correspondre. Fem vots per a que aixís sigui, tot i dolent-nos fortament de perdre el primer establiment popular bancari vendrellenc.

J. BONAFÉ

La suspensió del nostre jutjat

Ha produït molt mal efecte a tot el districte judicial el dictamen de la Audiència Territorial posant la suspensió, entre altres, del jutjat d'aquesta vila.

Hom no s'explica'ls motius que poden haver influït a que mentres i tant dintre d'un radi de 30 quilòmetres s'hi sostenen quatre jutjats, Tarragona, Reus, Valls i Montblanc, tocant-se com qui diu amb les mans un de l'altre, el nostre que resulta més apartat, sia el proposat a desaparèixer.

Sabem quan inútil és queixar-nos d'aquestes insignificants anomalies; com que elles no afecten a les grans urbs no són recolhides ni per la gran premsa ni per ningú que pugui fer sentir la veu. Es una trista gràcia ésser humil, sols es recordan de nosaltres quan ens necessiten.

Des de l'Havana

Hi ha persones que son un prodigi de memòria per a dates, onomàstiques i demés acotacions. Semblen calendaris. Un familiar meu em causa admiració com anuncia els dies memorables: Avui fa anys que va casar-se fulano. Demà compleixen tretze mesos que no tens catarro. En fi: es un registre infalible, un almanac depositat en la memòria. Davant d'aquest prodigi dietari la meua indiferència resta muda i estupefacta. No'm dono vergonya de confesar la meua estúpida distracció per a aquestes efemerides.

Però com no hi ha regla sense excepció, avui, precisament, al entregarme el «Diari» el mateix familiar del prodigi de memòria, al veure la data se'm escapa aquesta aclaratòria com un sospir de continguts molt endarrerits. —I Tal! Avui es sant «Casimiro».

—iHome... és ben estrany que tu siguis tan felís de memòria, quan sempre dius que no t'ocupes del calendari.

—Doncs, és molt senzill. Avui compleix 53 anys, si és que viu, un noi que va néixer en aquesta diada en el carrer Nou, número 74, del meu poble.

A la sorpresa natural de la meua dona, —que es el prodigi del santoral a qui vull referir-me— em semblà de consuetud relatar-li el «com» i el «perquè» de la meua expontània cita. Tal dia com avui els carlins entraren al Vendrell, i ben aprop de casa, a cal «Bufat» la dona d'aquest tregidor de vi del Priorat, va sortir de cuidado, ajudada per la Dolors Candi i en mig d'un espatec de bales, acompanyat de crits, de gemecs i del toc de sometent que en aquell dia no's va sentir ni de Torredembarra, ni de Vilanova, ni de Vilafranca, ni de Valls. Tothom era sort per a la angòixa de nostra vila. Ella complí el seu deure altruista; i gràcies a la sang trascolada de les venes de nostres màrtirs, al dia següent rendien les armes i obrien llurs portalades totes les simpàtiques viles acabades de citar.

Al artibar en aquest punt, suspens de teclejar a la màquina; tanco els ulls; acoto el cap i em trasludo mentalment al cementiri de casa nostra. Amb devoció de creient reso un «Pare-nostre» per l'ànima dels morts, tot desitjant als vendrellencs pau i amor entre ells i la felicitat per a cada u com per a mi voldria.

El Dijous Sant d'aquell any mateix va entrar al Vendrell tota la tropa carlista que la menava el General Tristany. Per cert que va allotjar-se al carrer Nou, a cal Jerré i van tenir al barri una serenata per la xaranga del quartel general.

Al Divendres Sant vaig contemplar la formació d'un bon escamot de «Zuavos», els millors equipats i més ben vestits amb un uniforme color de cendra. Vell com soc, encara repasso la parada d'aquella força estesa al carrer de les Cases Noves, i mai més se m'han esborrat dugues impresions enganxades al meu cor des de noi. La Boina i (vull tenir el civisme de confessar-ho), el *Detente*, se'm clavaren de tan mala manera que no he pogut transigir encara amb eixes prendes especials dels zuavos.

Sortint del Vendrell i caigut a la Havana com un bòlit, sense conèixer el món ni per un forat, al veure com tots els carretoners de Cuba usaven boina, em feren un efecte repulsiu. Jo no podia veure amb simpatia a cap carlí. No ho podia remeiar. Quan vaig tornar per primera vegada a Espanya, la decepció més inesperada i esgarrifosa fou al visitar al amic Roca i Roca, Director que era de la Campana de Gràcia, o sigui el periòdic més anti-carlí. Cubria el seu cap una boina i vaig pregar-li em fes el favor de treure's l'aditament més aburrit a la meua vista.

El *Detente*, jo soc catòlic de cap a peus, m'he trobat moltes vegades amb

la desagradable ocasió de desestimar-lo pretextant que no estava en la doctrina.

No penso tornar a Espanya. Ara com ara, el meu esperit de noi que porto dintre de l'ànima, al primer general de boina i bigotis que vegi, en silenci pensarà amb En Savalls, i amb el nom ja en tindrè prou.

A Santander, un dia vaig veure dugues nenes sortint de missa, tocades amb una boina blanca que'ls hi esqueia de manera deliciosa. Aquelles nenes me van reconciliar una mica. Qui sap si amb el temps, maduraran les nespres.

i Dona tantes voltes el món!

JOSEP AIXALÀ

Havana, 4 de Març de 1926.

Vida pretèrita

Al esguardar d'un cop d'ull el multi-color mosaic que en diem la terra catalana, quedem sorpresos en descobrir en mig dels mirífics resplandors dels magnets joiells, les petites espurnes de bellesa i espiritualitat que s'amaguen darrera les pedretes mes humils i insignificants.

Ens sobten els ornaments que les ciutats ancestrals, els grans rius i les muntanyes encimerades projecten damunt d'aquest mosaic, però ens encisen les petites viles, els arbrissos i els rierols que s'esquitllen bo i porucs per l'herbei humit d'un prat solitari.

Per això seguir com a excursionistes i romeus els viaranyos de la nostraterra, ens ha estat un dels plaers més intensament fruitos, i si aquest lloc és una remembrança d'un somriure femení o ens reporta un record venturós que gairabé s'esfumava de la memòria, una mena de frisantment recorre les venes del nostre ésser, del cor al cervell, i produeix una d'aquelles emocions que porten llàgrimes als ulls.

* * *

El meu retorn a la vila on obrí els ulls a la vida fou una inefable evocació als records d'altre temps. Els més petits detalls em revenien a la memòria i els re·ivia tan intensament com si fossin moments viscuts en l'instant de suar. Ja d'un tros lluny em saludava l'àngel del campanar, després passava sota el portal que te un segell de gràcia i de noblesa, veia un recó on els meus dits d'infant feien castells i excavacions en un munt de sorra, la plaça guardada pel barroquisme primitiu de l'església... tot, amarava el meu ésser de sensacions indefinibles, barreja de goig i de tortura, i en mig de l'agre-dolç del record hi sorgia l'esperança de reveure amitats mai oblidades i que han deixat empremta d'amor en mon esperit.

Els records fan de diadema en la testa dels vells, d'emocions sedants en el cor del joves i arreu és el més fort en-

cís que puguin donar-nos les coses amarades d'ells.

La meua visita fou un romiatge, i ara preteng definir aquelles sensacions, però l'emoció la guardo poruc i egoista al fons del cor sense ni un sol mot capaç d'expressar-la: l'enteniment és minç i la paraula material.

L'ÀNGEL DEL CAMPANAR

La primera cosa que l'esguard ovira és l'àngel que cobricel·la la vila. Apar una encantària; d'esquena al mar i de cara terra endins, el seu braç senyala confins infinits. Enllà es pon el sol i se pas que deu veure el seu mirar vagarós en mig dels núvols de posta; potser hi somnia un passat que s'escolava als seus peus, brut de sang i torturador. Potser senyala un temps futur que vindrà d'enllà les serralades. Qui sab de quins dies de glòria es prometedor o quines maltempades profecia. Per això es bell, perquè té tots els aires del misteri.

Recordo que remenant llibres vells vaig trobar unes dades sobre aquest àngel que em digueren ses mesures, el seu material, i l'ofici de panell que li conferiren, però no vaig pas voler-les servir a la memòria. L'àngel patinat pel temps ha esdevingut imaterial, el seu ofici el deixà el jorn que degué senyalar l'infinít, fent cas omís de les ventades amigues; ses ales massa feixugues pels somnis errívols deixaren son lloc a les que li trenà una llenca d'atzur, i la seva cama fou despresada per simbolitzar la seva estada entre terra i cel.

Aquestes coses mai les havia definit. En mos anys primerencs l'àngel m'encomanà mantes hores de paura i sense saber-ho pressentia que era un àngel trompeter com deurà ésser els que remouràn les lloses sepulcrales en el dia suprem.

El seu nom estava lligat amb tot d'històries basardoses que l'avia m'havia explicat; lluites del segle passat on els germans d'una mateixa raça vessaren la sang malaguanyada en profit de dinasties d'ànima monstruosa; però sempre el veia amb son vestit negre de nit de sàbat.

L'àngel dels somnis ha deixat el lloc a un nou àngel.

Ara el retrobo com un vell amic:

—Salud—em digué.—Una estona a l'indret on vinguereu a la vida sempre es bell. Les generacions passades prou deuen trucar a la porta dels seus sepulcres per venir-me a veure i jo que estic perfumat amb sentors d'eternitat, indiferent a tot, els senyalo el més enllà. Ells ja no tornaran mai però a tu t'es donada la gràcia del retorn. Sota meu les campanes senyalen el cor i l'ànima de la vila, jo les he remogut amb mon alè divinal. Elles repicaren quan la vida se l'obrí als ulls, elles senyalaren la partença dels teus. I en ses manifestacions de joia o de condol jo he cavalcant amb llurs sons fins a l'esperit de tots vosaltres.

Podries aventurar que jo soc obra humana, però t'enganyaries. El temps transforma les coses i de la matèria en fa símbols. Jo sóc això, un símbol.

Encimerat al punt més alt les estrelles són mes amigues. El sol i la lluna m'han besat i han confós en un de sol els seus besos damunt ma testa, però això se les dolçors del bes dels cels que damunt meu són un raig de llum.

Darrera meu hi ha la mar, la nostra mar blavissa que sab les nostres glories pretèrites; ella me les contava a cada moment com un vell rapsoda i esdevenia que cada cop me feia plorar, doncs sota meu veia la gent masella d'ànima que havia oblidat les velles gestes i s'entretenia en jocs eixores i rastres mentres feia el sord a la rapsòdia de la mar. Davant meu veig l'horitzó llunyíssim però trencat a primer terme

per les muntanyes que volen abscondir-lo, vosaltres des d'ací baix no el veieu l'infinít, mes jo, encimerat, si que l'esguardo. He deixat la mar amiga per veure els estels. D'orient ix el sol; jo espero ses llums reflectides en la divinal estelada.

Ara dec i vull parlar-te per que tu ets un gra del sorrenc de la vila que tinc encomanada. D'aquesta vila «que fa olor de garrofa i vi novell», d'on han eixit genits de la teva pàtria, l'un amb la màgia dels seus sons divins, l'altre esperit racial de tanta nissaga, incidentalment florit en un prat estrany, però poncellat i fructífer a l'ombra d'aquests carrers, i tants d'altres que son espill claríssim on deveu sadollar-vos tots els adolescents. Estima la vila per voluntat, no hi fa res que li manqui una tradició migeval, que li manquin dalmàtiques i cotes de malla, no fi fa res; tot això fou company de crims afrosos. Vendrell, obert al sol que esclata, en mig d'unes terres de sacrifici, vinyes arcàdiques i fecondes de suors i treballs, té unes sentors com si de Tarraco vinguessin, terra clàssica, llatina, mediterrània, terra massa lluminosa per no reconèixer altre senyor que'l treball.

En fi, amic, en aquesta visita hi veuràs remoguts els teus sentits i podràs trobar-hi reforços espirituals per la lluita de la vida, guarda en l'arqueta dels teus bons records aquestes emocions que no tenen preu. Adéu, amic, a reveure».

Així em parlà l'àngel amb una veu d'alissi que feia tremir l'intim de l'esperit. I jo vaig jurar restar-li fidel a l'amor de la meua vila que si altre títol no tingués em bastaria el d'ésser la meua.

X. X. R.

AGRICOLAS

Unió de Vinyaters de Catalunya

Demà diumenge, a dos quarts de dotze del matí, i al Celler Cooperatiu del nostre Sindicat Agrícola, s'hi celebrarà una reunió per a nomenar el President i llur substitut del Consell Comarcal de la U. de V. de C. A aital motiu han sigut degudament avisats els socis del Sindicat i invitats també els agrupaments agrícoles comarcals adherits. Es d'esperar que hi concorreràn la majoria de tots els donant prova palesa de que està arrelada la convicció de que cal enfortir el front defensor dels interessos dels vinyaters.

Trust alcoholer en projecte

D'aquest afer alcoholer, oficialment sols se'n sab que'l senyor Zewin, fabricant d'alcohols de blat de moro, ha presentat al Govern un projecte encaminat a dit fi, projecte que serà degudament estudiat per la Junta Viti-Vinícola i que després examinarà una comissió d'Hisenda i els consellers de la Economia i del Combustible, sortint a seguit a pública informació.

Amb tot i ésser oferts al Governen aital projete uns millons més de pessetes dels que ara percebeix l'Estat per aital concepte, entenen que no devem alarmar-nos; no obstant, cal estar al aguait i fer prevaldre les nostres forces, demostrant en el moment oportú que aital afer prengui estat oficial, que posseim una perfecta unió.

VINASSÓ

ESPECTACLES

Qui ho diu que la guerra no ha sigut beneficiosa? Els que tal diguin és que no s'hauran fixat en els mils i mils quilòmetres de cinta que'ls pel·luculars han llençat al mercat explotant el tema de la mes gran barbaritat que s'ha produït a la terra. Perque, amics, cal sapiguer-se despullar, mentalment, de tot l'envoltori cordial que la civilització ha anat posant damunt de l'home de les cavernes, o del Paradís terrenal, digueu-ho com vulgueu, per a poguer capir el grau de barbarie que representa la passada Guerra gran. Ja fa dies d'aquesta guerra; sobre 'ls camps de batalla ja hi han tornat a granar les espigues proveïdores, i en les muntanyes, arrasades per les bales, ja hi tornan a projectar-hi

Caixa de Crèdit i Estalvis del Vendrell

Dr. Robert, 1 i 3

Telèfon 774

APARTAT CORREUS, NÚM. 1

Inscrita a la Comissaria Regia de la Banca Privada i a la Associació de Banquers de Barcelona

Compra-venta al comptat de tota classe de valors de contractació corrent * Dipòsits de valors en custodia * Cuidem del canvi i conversió de títols, aixís com del adjuntament de fulles de cupons * Negociació d'efectes comercials * Presèctes * Descomptes * Xecs * Transferències postals i telegràfiques, etc., etc.

Comptes corrents en pessetes abonant el 2 1/2 per 100 anyal
Informacions Financieres

CAMBRA GUIRAÇADA

amb compartiments de lloguer des de 20 pessetes anyals

Canvi de monedes d'or i bitllets nacionals i estrangers

Comptes corrents en Llibretes

abonant-se els interessos màxims autoritzats per el Consell Suprem Bancari, ço es:

A la vista	3	per 100
6 mesos plaç.	4	> 100
1 any plaç	4 1/2	> 100

ombra els tendres arbres nous, ja torna a parlar-se, com si es tractés d'organitzar una festa cinegètica entre nobles, de la guerra pròxima, que ja saben quí la desitja, però s'ignora quants Estats s'hi trobaran enredats en les seves malles; i no obstant, al contemplar en la pantalla del cinema les escenes d'horror i de dolor, de misèria i de brutícia que la guerra passada estengué sobre la terra, hom sent, encara, en el seu dintre l'afany d'exterioritzar una protesta sorollosa, de renegar en veu alta de totes les concepcions abstractes que divideixen els homes, i blasmar totes les religions i totes les patries i totes les formes socials que amb la seva permanència provoquen i consenten crims col·lectius, assassinats en massa, com els de la passada guerra. I ens parlen del incendi de Roma! Com si fossin uns anyellets, els actuals governants!...

No hi fa res; que continuïn explotant-lo, aquest tema, els cinaires; potser seria convenient ferles obligatòries aquestes cintes que, com *El Gran desfile* que s'ha projectat al Casino Circo amb la sala plena, donen l'impressió de la realitat, aspre cruenta, curulla de detalls, amb una amplitut que acredita al director King Vidor.

La segona jornada del gran film *Miguel Strogoff*, que ha omplert el Tivoli, no desmereix gens de la primera; al contrari: la plaça del poble on tenen lloc unes festes guerreres, i després el suplici del Correu del Zar, son escenes d'una grandiositat i fastuoses que admiren al públic. Aquells que diuen que han d'ésser preses del natural certes escenes, de la guerra per exemple, s'hauran convençut ara que en el cinema poden moure's grans masses i presentar amplexos escenaris sense necessitar l'original. Fou aplaudit merescudament el quartet de corda que dirigeix el mestre Ivern.

I el dilluns tornà la companyia Fortuny-Cuadreny, i representà una comedia, del gènere alegre, *El Perfume del pecado*. Es mes ben estructurada que l'anterior, i ella i la companyia agradaren més al públic, que era en gran número també. Fou ben aplaudit el bariton senyor Jervás, el qual feu gals de llur ben timbrada veu i bona escola de cant. Tornaran el dilluns, en funció de despedida.

Ja han sortit els programes de la funció que la Família Cohl donarà al Casino Circo el dijous dia set d'Abril, per la nit. Tal com ja varem dir, la comedia dramàtica

en tres actes i próleg, *El Termòmetre de la vida*, omplena el programa, i serà representada per quatre artistes que interpretaran vint personatges diferents. A mes «Els Nens del Vendrell» evolucionaran en escena al sò de les gralles «Els Romees». Aquesta obra ha sigut ovacionada en quants teatres l'ha representada la Família Cohl; és d'esperar, doncs, que 'l públic del Vendrell voldrà refermar l'èxit

REFRAN

ESPORTIVES

Futbol

El passat diumenge, un equip del F. C. Vendrell, es traslladà al camp del F. C. Tarragona on hi jugà un encontre amistós, perdent-lo per un tanto a dos.

Ciclisme

Copa JANER

Per a demà i reservada a corredors nedits està anunciada, al Velòdrom, una cursa individual a 200 voltes amb classificació per «sprints» a cada vint voltes. En aquesta cursa s'hi disputa una formosa copa cedida pel routier «tour» Jaume Janer, de Barcelona, fabricant dels cicles del mateix nom i representant per Catalunya dels cicles Cristophe i Dollar.

Es concediran el següents premis: 1, Copa Janer i 40 pessetes; 2, 25 pessetes; 3, 15 pessetes; 4, 10 pessetes; 5, 5 pessetes.

Prima d'EL BAIX PENEDÈS de 5 pessetes a 5 voltes.

Constan inscrits els següents corredors: 1. Jaume Rovira de Bisbal, P. C. B. 2. Pere Rovira de Calafell, C. d'E. V. 3. Salvador Jané de Calafell, C. d'E. V. 4. General Mané de Bellvey, C. d'E. V. 5. X. X. de X, independent. 6. Ferrán Ferré de Reus, C. del P. 7. Simeó Gómez de » » 8. Salvador Tous » » 9. Joan Bruna de La Rápida, independent

Es condició indispensable que'ls corredors tinguin la llicència de la U. V. E. del corrent any; de no posseir-la s'els negarà la sortida.

El dia 17 del corrent, tindrà lloc l'anunciada cursa a l'americana, amb la gairebé segura participació de Inglada, Solé, Borrás, Zenón, Bonet, Albiniana, Margalef, Murcia, Rovira de Calafell, Rovira de Bisbal, G. Ferré i altres.

Hem rebut una tarja de la Junta Directiva de la nova entitat ciclista «Agrupació Deportiva Reus» en la que'ns saluden i ofereixen el seu domicili. Corresponem a la atenció oferint-nos també a ells en quant els poguem complaure.

L'AVI

Lincoln *Ford* Fordson

AUTOS-CAMIONES-TRACTORES

¡Nova rebaixa de Preus!

26 DE MARÇ DE 1927

Sedan, 2 portes	Ptes. 5.325	— amb rodes metàl·liques.
Sedan, 4 portes	“ 5.650	— “ “ “
Turisme, 5 seients . . .	“ 3.995	— amb rodes de fusta.
Camió, sens arranc . . .	“ 3.400	— amb neumàtics 30 x 5.
Camió, amb arranc . . .	“ 3.675	— “ “ “
Camió, 2 tonelades . . .	“ 5.475	— amb arranc, canul de marques, molles laterals, accelerador de peu, &

Tots els models van equipats amb el nou carburador de “planxa calenta” que permet garantir un consum de 10 litres per 100 quilòmetres

Pintura “Piroxiline” -:- Quinta roda de recanvi -:- Equip complet

Vendes a llarg plaç per mitjà del CRÈDIT FORD amb un reduït augment de preu, entregant el vehicle assegurat per Responsabilitat Civil, Incendi i Robatori

DEMANI DETALLS I CATALEGS

CARBÓ I C.^{IA} - Agents *Ford* - TARRAGONA i VENDRELL

D'Escacs

La Penya d'Escacs del Centre Industrial ha comensat el seu Campionat. De la importància i èxit segur del mateix n'es prova la següent llista de participants:

Grup A.—Isidre Domingo, Agustí Güixens, Jaume Marcé, E. Martínez, Salvador Martorell, Isidre Olivé, Eduard Riera, Josep Solé i Josep Farrés.

Grup B.—Anton Aixalà, Salvador Bonsoms, Josep Estalella, Josep Farré, Ramon Güell, Anton Ivern, Pere Ivern, Joan Jané, Joan Julivert, Magí Miró, Salvador Olivé, Josep Rossell, Pau Sarramià, Joan Tous.

Grup C.—Anton Fortuny, Joan Güell, Joan Mañé, Pau Mata, Salvador Navarro, Joan Planas, Joan Pons, Josep Sanabre.

El Campionat de cal Duval està avançantíssim, i «Escacs Vendrell» prepara pel mes que vé el de 3.ª categoria per celebrar tot seguit el de 1.ª i 2.ª.

«Escacs Vendrell»—La Junta directiva ha classificat a tots els socis jugadors en tres categories, tenint en compte els resultats dels Campionats celebrats els últims anys per la penya del Club d'Esports i l'estat actual de forma dels jugadors.

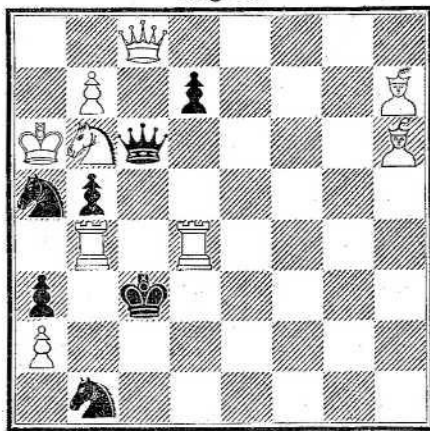
A més ha obert l'inscripció (completament gratuïta) pel Campionat de 3.ª Categoria entre els seus classificats o siguin els següents: R. Arbós, J. Barnadas, A. Barnadas, R. Bassa, J. Carné, R. Compte, J. Calmet, J. Farré, B. Ferret, R. Guinovart, J. Güell, S. Jornet, E. Lleó, S. Mata, J. Miquel, S. Nin, J. Romagosa, F. Poch, A. Romeu, M. Ribas, A. Serra, J. Trayner.

Tots els d'aquesta llista que vulguin prendre part en aquest Campionat de 3.ª Categoria deuen haver de manifestar-ho al camarer senyor Romagosa o a algun individu de Junta, fins per tot el dia 10 del corrent.

Està anunciada pel dilluns de Pasqua la vinguda al Vendrell dels escaquistes de Capellades, els quals tornaran així la visita que Escacs Vendrell va fer-los fa algun temps. Sembla que vindran amb ells uns vinticinco o trenta excursionistes que passaran el dia a vila.

PROBLEMA NUM. 8

F. Gamage
Negres

Blanques

Juguen les blanques i fan mat en dugues jogades.

L'ALFIL NEGRE

Als oficis de l'art de Construcció

els és imprescindible el dibuix i aquest tots els operaris el poden avui aprendre a les classes que sosté'l Centre Industrial.

INFORMATIVES

Vida municipal

—La Comissió permanent te acordat, com a tràmit previ, l'expropiació dels terrenys que tindran d'ésser ocupats per la construcció del camí de Sant Salvador, si be també es prengué l'acord en la darrera sessió, d'invitar als propietaris dels referits terrenys a que presentin proposicions de preu els mateixos.

—No havent presentat els documents dintre'l plaç concedit, ha sigut declarat pròfug el minyó de la lleva del 1926 Frederic Tresguerras, fill de l'ex notari d'aquesta vila En Josep Tresguerras Barón.

—No obstant i els oferiments fets per la representació de la Tècnica de Construccions, S. A. no ha sigut encara rebuda per l'Alcaldia la proposició per a la construcció del camí de Sant Salvador.

—Ha sigut constituïda la Junta Pericial d'aquesta vila, de la que'n son: President nat el senyor Alcalde, vis-president en Josep Grau Rossell i secretari el senyor Company, que ho és de l'Ajuntament.

—L'Alcaldia, seguint el seu criteri de liquidar quants deutes atrassats permetin les disponibilitats econòmiques, ha ordenat el pagament dels honoraris devengats pel enginyer senyor Rossend Moncu-

nill per la redacció del projecte de lineació de la barriada marítima de Sant Salvador, deute que datava ja d'alguns anys.

—Durant aquesta setmana s'han ingressat a la Caixa municipal, i per diferents conceptes, 1.935'03 pessetes, havent se efectuat pagaments per valor de 7.703'35 ptes

—Air es va reunir en sessió extraordinària la Comissió permanent a fi de procedir al sorteig de 14 obligacions del emprèstit de 1907, havent sortit amortitzades les assignalades amb els següents numeros: 2, 23, 25, 34, 35, 38, 40, 45, 64, 94, 95, 102, 134 i 135.

Notes útils of cials

—Els propietaris de carros, automòbils i demès veïcles de tracció mecànica i animal, al adquirir-los, vendre o traspassar-los, llurs propietaris venen obligats a posar-ho en coneixement del Negociat de Rodatge de la Diputació provincial.

NOVES

La darrera setmana de Març ha deixat ben palesada la tradició de que aquesta és la mesada més temible de l'any. Ha fet vent, molt de vent, ha plogut, ha lluit el sol i fins hi han hagut comptades hores de delícies ambient primaveral; però tot plegat no ha fet mes que deixar una llarga sensibledura de costipats amonadors.

Canvi de nom en finques rústiques i urbanes
per a tots els municipis, s'encarrega:
PLANA, Agent de Negocis Matriculat

Tal i com fou anunciat, diumenge passat a la tarda es va celebrar a vila la Festa del Arbre, revestint ella aquell oficiós ceremonial que marca la seva institució.

El lloc escollit enguany fou el troç del camí de mar comprès entre'l pas de la via i el «primer torrent» o sigui el lloc on es desviarà la nova carretera a Sant Salvador; s'hi han plantat un regular nombre de moreres. Hi assistiren les primeres autoritats locals, l'Ajuntament i bon nombre de representants de les entitats de la vila, el cor «La Lira» i els alumnes de les escoles públiques amb llurs professors; dels col·legis particulars sols hi vegerem els alumnes del Col·legi de Sant Josep a càrrec dels Germans Carmelites.

Avants de la plantació el cor «La Lira» cantà amb la mestria a que'n's te acostumats

J. ROVIRA

Reparació de tota classe d'Automòbils

Recanvis Ilegítims Ford i Fordson

Stock de càmares i cobertes

Olis i grasses

Accessoris

Dr. Robert, 34 - Ferrocarril, 1

TELÉFON 818

VENDRELL

Si necessita un cotxe telefoni al número 795